

De retfærdige vil leve af tro

Lever de retfærdige 'af tro' eller 'lever af hvert ord der kommer ud af Guds mund'? Nu er Kristus den tro, der skulle manifesteres (Gal 3:24), det inkarnerede verb, derfor vil den retfærdige leve af Kristus (Rom 10: 8). Enhver, der er rejst med Kristus, er fordi de lever på tro, og profeten Habakuk vidner om, at de, der lever i tro, er retfærdige.

De retfærdige vil leve af tro

“Men den, som ikke praktiserer, men tror på ham, som retfærdiggør den onde, hans tro regnes som retfærdighed” (Rom. 4: 5)

Introduktion

Udlægningen af apostelen Paulus er slående, når han bekræfter det “Gud retfærdiggør de onde” (Rom. 4: 5). Baseret på hvad retfærdiggør Gud de onde? Hvordan kan Gud, når han er retfærdig, erklære uretfærdig? Hvordan gør man det uden at gå på kompromis med din egen retfærdighed? Hvis Gud sagde: “... Jeg vil ikke retfærdiggøre de onde” (2Mo 23: 7), hvordan kan apostelen til hedningerne hævde at Gud retfærdiggør de onde?

Nåde og tro

Svaret er simpelt: Gud retfærdiggør syndere frit ved sin vidunderlige nåde! Selv om svaret er simpelt, er spørgsmålet stadig: hvordan gør han det? Svaret er også simpelt: ved tro “... for at føre os til Kristus, så vi kan blive retfærdiggjort ved tro” (Gal 3:24). Ud over at Gud

retfærdiggør de onde, er det sikkert, at mennesket er retfærdiggjort af tro "Derfor, da vi er retfærdiggjorte ved tro, har vi fred med Gud gennem vores Herre Jesus Kristus; hvorved vi også har troens indgang til denne nåde, hvor vi står; og vi kan rose os af håbet om Guds herlighed "(Rom. 5: 1-2). Retfærdiggør Gud på grund af den tillid, som mennesket sætter til ham? Var menneskets tro den retfærdiggørende enhed? Svaret findes i Romerbrevet 1, vers 16 og 17:

"Fordi jeg ikke skammer mig over Kristi evangelium, for det er Guds kraft til frelse for alle, der tror; først fra jøden og også fra græsk. 7-Fordi Guds retfærdighed fra tro til tro opdages i ham, som der står skrevet: Men den retfærdige skal leve af troen "(Rom. 1:16 -17).

Skønt Gud i Det Gamle Testamente gentagne gange fortæller israelske dommere, at de skulle retfærdiggøre de retfærdige og fordømme de onde og erklære om sig selv: "... Jeg vil ikke retfærdiggøre de onde" (2Mo 23: 7), apostelen Paulus bruger Habakkuk, der siger: 'De retfærdige skal leve i troen' for at demonstrere, at Gud retfærdiggør de onde!

Gud retfærdiggør mennesket gennem Kristus

Gennem den iagttagelse, som apostelen Paulus gør af Habakkuk, er det tydeligt, at tro ikke henviser til menneskets tillid, men snarere til Kristus, den tro, der skulle manifestere "Men før troen kom, blev vi holdt under loven og lukket for den tro, der skulle åbenbares" (Gal 3:23).

Hvilken tro manifesterede sig? Kristi evangelium, som er Guds kraft, er tro åbenbaret for mennesker. Evangeliet er den tro, som kristne skal stræbe efter (Jd1: 3). Evangeliets budskab er forkyndelsen af tro (Gal 3: 2, 5). Evangeliet er tro, gennem

hvilken nåde blev åbenbaret "For af nåde er du blevet frelst ved tro; og dette kommer ikke fra dig, det er Guds gave "(Ef. 2: 8). Evangeliet kom ikke fra nogen, men det er Guds gave "Hvis du kendte Guds gave og den, der beder dig: Giv mig en drink, ville du bede ham, og han ville give dig levende vand" (Joh 4:10).

Kristus er Guds gave, temaet for troens forkyndelse, gennem hvilket mennesket har adgang til denne nåde. Derfor, når Bibelen siger, at uden tro er det umuligt at behage Gud, skal det siges, at den tro, der behager Gud, er Kristus, troen skal åbenbares, og ikke, som mange tror, □□at det er menneskets tillid (Hebr 11: 6).

Hebræernes forfatter demonstrerer i vers 26 i kapitel 10, at der ikke er noget offer efter at have modtaget kundskaben om sandheden (evangeliet), og at kristne derfor ikke kunne afvise den tillid, de havde, hvilket er et produkt af troen (evangeliet) (Hebr 10:35), da de efter at have gjort Guds vilje (som er at tro på Kristus) skulle have tålmodighed til at nå løftet (Hebr 10:36; 1 Johannes 3:24).

Efter at have citeret Habakkuk fortsætter forfatteren til hebræerne med at tale om dem, der levede ved tro (Hebr 10:38), det vil sige mænd som Abraham, som blev retfærdiggjort af den tro, der skulle manifesteres "Som Skriften forudså, at Gud ville retfærdiggøre ikke-jøderne ved tro, forkyndte han først evangeliet til Abraham og sagde:" Alle nationer vil blive velsignet i dig "(Gal. 3: 8).

Alt er muligt for Gud

Abraham blev retfærdiggjort, fordi han troede, at Gud ville give frøet, noget umuligt i hans øjne, ligesom det er i menneskers øjne, at Gud retfærdiggør de onde "Nu blev løfterne givet til Abraham og hans efterkommere. Han siger ikke: Og til

afkomene som taler om mange, men som om et: Og til dit afkom, det er Kristus "(Gal 3:16).

Kristus er det faste fundament for de ting, der forventes, og bevis for de ting, der ikke ses. "Tro er nu det faste fundament for de ting, man håber på, og bevis for det, man ikke ser. Fordi derved opnåede de gamle et vidnesbyrd "(Hebr 11: 1-2), for de retfærdige lever og modtager et vidnesbyrd om, at han har behaget Gud ved Kristus (Tit 3: 7).

Det ord, som Abraham hørte, er, hvad der frembragte patriarkens tro, fordi "Men hvad siger det? Ordet er med dig, i din mund og i dit hjerte; dette er troens ord, som vi forkynder ... "(Rom 10: 8), siden "Så tro er ved at høre og høre ved Guds ord" (Rom 10:17). Uden at høre det ord, der kommer fra Gud, ville der aldrig være menneskets tillid til Gud.

Elementet, der frembringer retfærdiggørelse, er Kristi ord, for det indeholder Guds kraft, der gør det muligt at retfærdiggøre de onde "At vide: Hvis du med din mund bekender Herren Jesus og tror på dit hjerte, at Gud oprejste ham fra de døde, vil du blive frelst. Eftersom man med hjertet tror på retfærdighed og med munden tilstår man til frelse "(Rom 10: 9-10).

Når mennesket hører evangeliet og tror, □□modtager det kraft til frelse (Rom. 1:16; Johannes 1:12) og opdager retfærdiggørelse, for han går fra døden til livet, fordi han troede på troen (Rom. 1:17). Det er gennem evangeliet, at mennesket bliver et Guds barn "I er alle Guds børn ved tro på Kristus Jesus" (Gal 3:26; Joh 1:12).

Guds kraft

Hvorfor havde apostelen Paulus modet til at hævde at Gud gør hvad han selv forbød dommerne i Israel? Fordi de ikke havde

den nødvendige magt! For at gøre en retfærdig uretfærdig ting er det nødvendigt at have den samme kraft som Jesus demonstrerede ved helbredelse af en lammende efter at have tilgivet sine synder.

"Nu hvor du kan vide, at Menneskesønnen har magt over jorden til at tilgive synder (han sagde til den lammede), siger jeg dig, stå op, tag din seng og gå hjem til dig" (Lk 5 : 24).

At retfærdiggøre tro er Guds kraft "... for at vi kan blive retfærdiggjort ved tro" (Gal 3:24), for når et menneske tror, □□at han er døbt i Kristi død (Gal 3:27), det vil sige, han tager sit eget kors op, dør og begravnes "Eller ved du ikke, at alle, der blev døbt i Jesus Kristus, blev døbt i hans død?" (Rom.6: 3). Den, der er død og retfærdiggjort, er i synd! (Rom.6: 7)

Men alle, der tror og dør sammen med Kristus, bekender også Kristus efter det, de har hørt og lært "Eftersom man med hjertet tror på retfærdighed og med munden tilstår man til frelse" (Rom 10: 9-10).

Den, der bekender Kristus, er fordi han ud over at være døbt i Kristus allerede har iført sig Kristus. Tilståelse er frugten af □□løberne, der kun producerer dem, der er forbundet med ægte Oliveira "For så mange som I er blevet døbt til Kristus har iført Kristus" (Gal 3:27); "Lad os derfor altid ofre et lovprisningsoffer til Gud, det vil sige frugten af □□løberne, der bekender hans navn" (Hebr 13:15); "Jeg er vinstokken, du er grenene; den, der er i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt; for uden mig kan du ikke gøre noget (...) Min Fader er herliggjort i dette, at du bærer megen frugt; og således vil I være mine disciple "(Johannes 15: 6, 8).

Vidnesbyrdet om, at Gud giver, at mennesket er, falder bare på dem, der efter at være blevet begravet, iført Kristus, det vil sige kun dem, der allerede er rejst med Kristus, erklæres

retfærdige for Gud. Kun dem, der skabes på ny, det vil sige, der lever gennem tro (evangelium) er lige foran Gud "De retfærdige skal leve i tro" (Hc 2: 4).

De retfærdige vil leve af tro, det vil sige den tro, som skulle manifesteres, og som vi nu forkynder (Rom 10: 8). Enhver, der er rejst med Kristus, er fordi de lever på tro, og profeten Habakuk vidner om, at de, der lever i tro, er retfærdige.

Derfor er enhver, der ikke stoler på sine egne handlinger, men hviler på Gud, som retfærdiggør, hans tro tilregnes ham som retfærdighed "Men den, som ikke praktiserer, men tror på ham, som retfærdiggør den onde, hans tro tilregnes ham som retfærdighed" (Rom 4: 5); "Og han troede på Herren, og han beskyldte det for retfærdighed" (1 Mos 15: 6), fordi ved at tro, er mennesket tilpasset Kristus i sin død og rejser sig ved Guds kraft, idet det nye menneske skabes og erklæret retfærdig af Gud.

Herrens ord er tro åbenbaret, og alle, der tror på det, forveksles ikke "Som der er skrevet: Se, jeg lægger en snublesten i Zion og en klods af skandale; Og enhver, der tror på det, vil ikke blive forvirret "(Rom. 9:33), det vil sige i evangeliet, som er Guds kraft, opdages Guds retfærdighed, som er af tro (evangelium) i tro (tro) (Rom. 1) : 16-17).

De retfærdige vil leve af Kristus, for hvert ord, der kommer ud af Guds mund, skal leve mennesket, det vil sige uden Kristus, som er det levende brød, der er kommet ned fra himlen, mennesket har intet liv i sig selv (Joh 3:36 ; Johannes 5:24; Mt 4: 4; Hebr 2: 4).